

เทศบัญญัติตำบลหนองคองพัฒนา

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๔๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอเทศบัญญัติตำบลหนองตองพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๔๘

หลักการ
เพื่อออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากอดีตที่ผ่านมา เทศบาลตำบลหนองตองพัฒนายังไม่มีการออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ แต่ปัจจุบันในเขตเทศบาลตำบลหนองตองพัฒนามีการพัฒนา บ้านเมืองไปอย่างรวดเร็ว มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นตลอดจนการสัญจรไปมาบนถนนสาธารณะ เป็นไปอย่างแออัดคับคั่ง ซึ่งหากไม่มีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์แล้ว อาจก่อให้เกิดปัญหา ต่างๆ ทั้งด้านมลพิษ เหตุรำคาญ ความไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ รวมทั้งการทรมานสัตว์ ตามมาอย่างแน่นอน ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ ดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เทศบาลตำบลหนองตองพัฒนาจึงเห็นควรให้มีการออกเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลหนองตองพัฒนา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖) และมาตรา ๗ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลหนองตองพัฒนา โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลหนองตองพัฒนา และโดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลหนองตองพัฒนา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลหนองตองพัฒนา ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลหนองตองพัฒนาแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม เพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความว่ารวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลหนองดองพัฒนา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ
๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลหนองดองพัฒนา โดยเด็ดขาด ได้แก่

๑. งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
๒. ปลาปิรันยา
๓. คางคกไฟ
๔. สัตว์ร้ายต่างๆ
๕. สัตว์มีพิษร้ายต่างๆ
๖. สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๗ ให้เทศบาลตำบลหนองดองพัฒนา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

๑. ช้าง
๒. ม้า
๓. โค

๔. กระบือ
๕. สุกร
๖. แพะ
๗. แกะ
๘. กวาง
๙. ห่าน
๑๐. เป็ด
๑๑. ไก่
๑๒. สุนัข
๑๓. แมว
๑๔. นก
๑๕. สัตว์อื่นๆ หรือแมลง

ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองดองพัฒนา มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลหนองดองพัฒนา

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ในข้อ ๗ นั้น เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๘.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร

๘.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๘.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามเทศบัญญัติและตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามการภายใต้มาตรการต่อไปนี้

๙.๑ สถานที่ตั้ง

๙.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๙.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขต ที่ดินสาธารณะ ทางนำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งอื่นใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๕.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๕.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

๕.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เลอะแฉะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๕.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๕.๒.๔ คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ให้เพียงพอ

๕.๒.๕ การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการถ่ายเทระบายอากาศ ให้เพียงพอ

๕.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๕.๓.๑ การระบายน้ำ

๕.๓.๑.๑ รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำหรือน้ำจากการชำระล้างสิ่งปฏิกูล โดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๕.๓.๑.๒ น้ำทิ้งหรือน้ำจากการชำระล้างสิ่งปฏิกูล ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน หรือที่ดินสาธารณะ

๕.๓.๒ การกำจัดมูลสัตว์

๕.๓.๒.๑ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

๕.๓.๒.๒ ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้สิ่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๕.๓.๓ การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

๕.๓.๓.๑ ถ้ามีการสูบไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๕.๓.๓.๒ ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๕.๓.๓.๓ สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันชนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

ข้อ ๑๔ กรณีที่การกักสัตว์ อาจเกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดก่อนกำหนด ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการขายและเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นแทนสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อ ที่อาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นหนังสือแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนไปจากที่กักสัตว์ของเทศบาลตำบลหนองตอง พัฒนาภายในกำหนดเวลา เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าปรับและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ดังต่อไปนี้

อัตราค่าปรับ

๑. ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐ บาท
๒. ม้า โค กระบือ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐ บาท
๓. สุกร แพะ แกะ สุนัข	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐ บาท
๔. สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐ บาท

อัตราค่าเลี้ยงดูสัตว์

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลหนองตอง พัฒนามาตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. มีหนังสือเรียกบุคคลใด มาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

๒. เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบ หรือควบคุม ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่นั้น

๓. แนะนำให้เจ้าของสัตว์ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. บิดหรืออาชังสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

๕. เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๗ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ เจ้าของสัตว์ แกะไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๑๘ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนตัว ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์ แกะไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใดๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น ได้ตามสมควรแล้ว ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีคำสั่งตามเทศบัญญัติข้อ ๑๖ หรือ ๑๗ ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นที่สุด

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่ยอมอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ ๑๖ มีความผิดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๑ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้หยุดกิจการ ตามเทศบัญญัติข้อ ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเทศบัญญัติข้อ ๑๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีความผิดตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองดองพัฒนา เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 8 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

(ลงชื่อ) ประดิษฐ์ วณิชสอน
(นายประดิษฐ์ วณิชสอน)
นายกเทศมนตรีตำบลหนองดองพัฒนา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) ธงชัย วงษ์เหรียญทอง
(นายธงชัย วงษ์เหรียญทอง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่